

Fir întins la a XIV-a ediție

Sâmbătă, 23 septembrie 2023, a avut loc ediția a XIV-a concursului de pescuit sportiv „FIR ÎNTINS”, organizat de către Consiliul Local și Primăria Municipiului Roșiori de Vede prin Direcția pentru Cultură, Educație, Creație și Sport.

Vremea frumoasă, pofta de liniște, fervoarea concursului și dorul de luciul apei, iată câteva dintre reperatele ultimului concurs de pescuit. Pescarii amatori au venit dis-de-dimineață cu gânduri mari. Peștele însă a fost cel care a dictat ierarhia!

Dar, așa cum este sportiv, dând dovadă de fair-play, nu contează câștigătorii, contează doar participarea!

Felicitări tuturor și fir întins pe viitor!

Monica Tuinete
foto: Elvira Stângă

Fondat 1935. Seria nouă. ISSN 1454 - 198X

DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

ANUL 26, NR. 674, OCTOMBRIE 2023

Editorial

Frumusețe și urâtenie

Octombrie și-a revărsat paleta de culori peste natură. În grădini, crizantemele se întrec în grație și frumusețe, trandafirii înfloresc pentru a câta oară în acest an... Pe străzi, prin parcuri, în păduri, copacii își schimbă podoaba coroanei, punând în locul verdeii culorile curcubeului. E atâta măreție în tot ceea ce vedem, încât nu ne mai săturăm admirând peisajul și bucurându-ne sufletul!

Nu mai că feeria aceasta, pe care ne-o dăruiește natura înconjurătoare, nu o găsim și în structura umană. Ne ia ameteala, dacă încercăm să cuprindem cu gândul cum arată lumea în acest moment! Abia se mai atenuează unele conflicte militare, că izbucnesc altele, unde nici nu te aștepti...

La sfârșitul primei săptămâni, din acest minunat octombrie, un nou război zguduie scena istorică, de data aceasta între trupele Hamas din Fâșia Gaza, locuită de palestinieni, și statul Israel. Un nou conflict armat, care nu anunță nimic bun, fiindcă antrenează alte state învecinate și alte mari puteri mondiale. Vedem în imaginile transmise de televiziuni cum sunt luați ostatici, și chiar uciși, civili nevinovați, printre ei foarte mulți copii.

Doamne, cum poți îngădui astfel de atrocități?

Popoare vecine și prietene, dar diferite ca religie, au ajuns la război. Cauza? Nu sunt în măsură eu să o stabilesc, dar neacceptarea diversității mi se pare o încălcare flagrantă a unui deziderat lăsat de Creator. Suntem diferiți, fiecare individ este un unicat, o creație a Divinității, indiferent de numele pe care îl poartă această divinitate în amalgamul religiilor de pe mapamond.

Să iubim gândirea aproapelui, spunea cineva, când ea corespunde cu a noastră, și să o respectăm pe cea contrarie, nu să o blămăm sau să facem din posesorul ei un dușman înverșunat! La fel și cu credința... Nu se pot impune cu forța precepte morale străine, acolo unde există, încă din vremuri imemorabile, o temelie solidă a unor sentimente și credințe străvechi!

Sperăm ca rațiunea să învingă. Părțile beligerante să conștientizeze că există o altă cale pentru rezolvarea diferendelor: calea pașnică a negocierilor.

Întelepciunea nu este o virtute subtilă și rafinată, ci un atribut esențial al făpturii umane și, totodată, un atribut al culturii. Cele două popoare, aflate în conflict, posedă aceste atribute, demonstrate de-a lungul istoriei lor.

Năzuiesc în rezolvarea pașnică a conflictului, dar... totul este posibil, fiindcă trăim într-o lume bulversată, în care copiii nou-născuți sunt abandonați în orfelinăte, bătrânii sunt instituționalizați în azil, iar maturii, grupuri compacte de singurătăți, se mișcă alert către acel ceva nou și victorios numit prezent trepidant...

Să ne bucurăm de acest octombrie minunat, gândind că întelepciunea este și atributul guvernanților noștri, care vor ști să aibă grijă de această Grădina a Maicii Domnului în care viețuim! Să fie pace pe Pământurile Sfinte, care au dat lumii un Lider ce conduce omenirea de mai bine de două mii de ani!

Domnița NEAGA
Uniunea Scriitorilor din România

1 Octombrie, Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice 50 de ani de căsătorie, 100 de ani de viață Motiv de bucurie și de sărbătoare

Consiliul Local și Primăria Municipiului Roșiori de Vede, prin Direcția pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, au organizat și în acest an, păstrând o frumoasă tradiție locală, un eveniment de excepție dedicat familiilor roșiorene care au împlinit 50 de ani de căsătorie, alături de cei care au împlinit venerabila vârstă de 100 de ani de viață.

Sala de conferințe a Casei Municipale de Cultură s-a dovedit a fi neîncăpătoare în acest an, când 50 de cupluri și o centenară s-au bucurat de atmosfera festivă în fața domnului Valerică Gheorghe Cîrciumaru, Primar al Municipiului Roșiori de Vede, a domnului Silviu Arsu, directorul interimar al DCECS, a preoților Eugen Cătălin Păunescu și Paul Ciocan, toți vizibil emoționați.

Continuare în pagina 7

Text și foto:
Monica Tuinete

„Să nu uiți, Darie!”

„Pe vale, pe culme, stau satele mele/ Aproape de codru, aproape de stele”, spun poeții, spun și cei care le-au văzut în lumina strălucitoare a unui octombrie primăvărat. Sate teleormănene cu oameni ce nu s-au lăsat duși de lângă casele lor, cu grădini îngrijite, împodobite de crizanteme, ascunse printre copaci, în care toamna a început să-și etaleze șevaletul. Astfel gândeam în drum spre localitatea Salcia. Satul lui Darie, al scriitorului Zaharia Stancu, de la a cărei naștere s-au împlinit anul acesta 121 de ani.

Continuare în pagina 7

Anirol

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

• Vizita reprezentanților rețelei ED România la sediul Parlamentului European din Strasbourg

În perioada 1-6 octombrie, a avut loc vizita reprezentanților rețelei EUROPE DIRECT România la sediul Parlamentului European din Strasbourg, din partea ED Teleorman participând Marinela Rușanu – manager și Aurelia Bărbuț – consilier comunicare.

Autocar, avion, tren, metrou, TGV, troleibuz... Acestea au fost mijloacele de transport care au adus delegația rețelei ED România de la București la Paris și Strasbourg.

După o zi pe drumuri, a urmat încă o una încărcată de evenimente, de data aceasta la sediul Parlamentului European din Strasbourg. Și am început ziua de 3 octombrie cu o vizită la hemicleul (VISSEM), vizionarea documentarului „Parlamentul în 360°” și prezentarea organizării și funcționării Parlamentului European. Am participat, apoi, în calitate de vizitatori, la lucrările

pe tema alegerilor europene din 2024, o campanie a PE.
Continuare în pagina 8

Aurelia Bărbuț,
Marinela Rușanu

„Verba volant, scripta manent”

Jurnal de scriitor

1.09.2023 – Toamna aceasta se poartă uitarea. Este o dezordine organizată în capul meu, ca într-un folder cu mesaje de dragoste.

3.09.2023 – „Începe școala! Acolo am muncit 60 de ani - din clasă până la pensie. La început cu elan tineresc, iar după 1990 bucurându-mă de libertate. Mi-au fost dragi elevii (toți) și profesia (fără tăgadă) - școala nu întotdeauna; motiv suficient cât să nu mai cer să rămân nici măcar o zi în plus” (Iulian Chivu).

4.09.2023 – „Pierdut vară. O declar... răătăcită! Deja mi-e dor de ea, dar când mi-amintesc canicula din august, parcă-mi mai trece...” (Valeriu Ciubotaru).

8.09.2023 – „Oamenii se chinuiesc pentru că nu înfruntă lucrurile duhovnicești. De pildă, cineva pornește ca să meargă undeva și întârzie puțin la destinație. Dacă are gândul cel bun, va spune: „Se vede că Bunul Dumnezeu a rânduit să apară piedica aceasta. Altfel poate că aș fi pățit vreun accident...”, și-l slăvește pe Dumnezeu. Dar dacă nu are gândul cel bun, se va supăra pe Dumnezeu și va huli: „Iată, am întârziat! Aș fi putut merge mai repede! Ce lucru anapoda! Uf, ce Dumnezeu...”. Atunci când omul primește cele ce i se întâmplă cu gând de-a dreapta, se ajută, în timp ce, dacă lucrează în partea stângă, se chinuiește, se topește, se zăpăcește” (rugăciunea inimii).

10.09.2023 – „Umorul în prietenie, la fel ca în viață, nu e exclus. Dar nici condiție sine qua non. Nu te împiedici de detalii ale trupului sau de gesturile celui alt sau de defectele lui fizice, în prietenie. Dacă ajung să te irite, nu e prietenie, e căsnicie. Prietenia are caracteristici, nu reguli. Așadar nu poate avea nici nereguli. Prietenia nu seamănă cu zeii, seamănă cu Dumnezeu. Înțelege totul fără explicații. Dacă explicația apare, ea nu e pentru a explica, ci pentru a desfăta. Se poate greși în viață. Asta nu tulbură prietenia care e dincolo de greșală și iertare. Prietenia e mai de preț decât dragostea” (Ioana Pârvolescu).

13.09.2023 – „S-a vorbit mult și s-a promis și mai mult pentru una din cele mai defavorizate categorii sociale din România, pensionarii. Ba crește, ba nu crește punctul de pensie: ba se dă un ajutor, ba nu se mai dă, ba vine a 13-a pensie, ba s-a împiedicat pe drum...” Greu la deal cu boii mici, și-ar fi zis bunica.

14.04.2023 – „Îmi este suficient să privesc fața Simonei Halep și să îi ascult vorbele pentru a o spune cu toată certitudinea: nu așa arată un trișor! Sunt absolut convins că în sufletul ei se simte curată și că nu a încercat cu bună știință să încalce regulile. Alexandru Paleologu mi-a spus că un adevărat prieten nu se va îndoi de tine, nici dacă îi pui toate probele pe masă. Te va asculta, va cântări argumentele, va

încerca să te înțeleagă, nu se va arunca să te demoleze. Simona a fost una dintre marile noastre bucurii din ultimii ani. Cred în sinceritatea ei și o susțin din tot sufletul. Hai, Simona!” (T. Urian).

15.09.2023 – „Anii nu ar trebui să însemne nimic pentru tine. Cine ți-a cerut să-i numeri sau să ții cont de ei? În natură, timpul este măsurat în anotimpuri – pasărea nu știe ce vârstă are, trandafirul nu-și numără zilele de naștere” (Marie Corelli).

16.09.2023 – Plouă! Prima ploaie de septembrie. Iubești ploile. Asemeni Anei Blandiana iubești ploile. „Innebunite ploii și ploile calme, ploile dezlănțuite, ploile proaspete și plictisitoare ploii fără sfârșit”. E timp de numărat bani, spune cineva. Sau de depănat amintiri. Și tu știi că într-un colț de gând, amintirile se adună, se tot adună. Și plouă, plouă peste rozariul din centrul orașului, peste petuniile și macii de grădină din fața blocului în care locuiești...

17.09.2023 – Ziua Mondială a Siguranței Pacientului. Organizația Mondială a Sănătății transmite și în acest an mesaje cheie pentru autorități, pacienți și personalul medical: „Fiți un partener activ în îngrijirea sănătății dumneavoastră – siguranța începe cu dumneavoastră. Folosiți-vă vocea pentru o îngrijire mai sigură – Nimic despre mine fără mine”. Deci: ajută-te! Nu aștepta să fii ajutat, zici!

23.09.2023 – Toamna este sezonul nunților. Al nunților acelea cu alai de la țară, care îți vin deseori în memorie, cu horele lor mari în care se prindeau toți: tineri sau mai puțin tineri, cu dansurile lor lente, repezi, învârtite ce ridicau colbul drumurilor, cu strigăturile care spărgeau liniștea satului, cu mirii aceia tineri care porneau pe un drum, încrezători că îl vor parcurge până la capăt, că acei 4 călăreți ai apocalipsei (distrugătorii de relații) nu le vor perturba călătoria.

26.09.2023 – „Cu cât mai lungă insula cunoașterii, cu atât mai lung malul uimirii” (Ralph W. Sockman).

29.09.2023 – Ziua Mondială a Inimii: „Da, domnule doctor! Inima mea bate ca o casă cu ușile deschise tuturor plecărilor. Aici s-au adunat toate mărele lumii, iar paznicul farului a lipsit doar cât să arunce o privire. Atât. Inima mea bate ca o casă stând în așteptare...” (F. I. Radiografia inimii, Ploi în oglindă, Ed. Tipoalex 2014).

30.09.2023 – Magicianul ridică brațele. O pasăre iese din măneca hainei, se așază pe umărul unei fetițe. Asistenta zâmbeste. Zâmbetul umple sala, trece de la copiii părinți, de la părinți la magician. În mână lui, crizantemele albe devin albastre, roșii, violet. Seara pune punct unui răpiciune cald... și rece. Rece și cald...

Florina CARVACI
Uniunea Scriitorilor din România

Trăire creștină Sfinții – anonimii credinței făcuți cunoscuți de Dumnezeu

Luna octombrie, ca de altfel fiecare lună, ne face cunoștință cu doi sfinți mult îndrăgiți de oameni, sau într-un limbaj bisericesc, doi sfinți la care mulți oameni au evlavie. Este vorba de Sfânta Cuvioasă Parascheva și Sfântul Cuvios Dimitrie Basarabov. Dacă ne uităm, din curiozitate, în viețile lor, vom observa ceva ce ne va șoca: aceștia au fost anonimi pentru contemporanii lor, au trăit pe pământ numai cu perspectiva cerului și au murit ca anonimi, „pururea” învinși de singurătate.

Într-un timp ca acesta, în care trăim, ni se cere ostentativ să primim „like”-uri pentru tot ceea ce facem. Așa cum spunea un realizator de show tv, să fim mereu „în direct”. Dacă nu avem cont de Tik-Tok, Facebook, Instagram sau altele ca acestea, nu existăm. Confirmarea vieții este dată de un user name și un password.

Ori acești sfinți amintiți, și mulți alții, au trăit într-un anonim izbitor. Aproape că existența lor pământescă a fost una pe care nimeni nu a luat-o în seamă. Pe lângă aceștia s-a trecut de către semenii într-un mod detașat. Nu au avut o viață „instagramabilă” ca să fim în contextul actual. Nu au făcut nici un „selfie”, ci doar i-au zâmbit lui Dumnezeu printr-o viață curată, postire neîncetată și rugăciune sinceră. Și Dumnezeu a păstrat în contul Său toate acestea și nu a uitat să le arate istoriei atunci când ei au trecut pragul vieții pământești.

Este ușor hilar, dacă nu ai ca preot doza de îngăduință și răbdare, să observi la botez sau la cununie că momentele de fotografiere sunt

mai importante decât momentul liturgic pentru care au venit la Biserică. Dar face și aceasta parte din decor, nu?

Sfinții nu și-au imaginat vreodată că, prin ceea ce au făcut pentru Hristos, vor avea parte de cinstire și atașament. De fapt un postulat spune că un sfânt, care știe că e sfânt, nu mai e sfânt. Cu alte cuvinte, efortul nostru în calea desăvârșirii este sub semnul imponderabilității. Și e bine că e așa. Am fi avut acum numai selfie-uri cu „sfinți” și „sfinte”.

Delicatețea și smerenia sfinților fac ca noi să credem în disponibilitatea de a ne ajuta. Atâția oameni care trec pe la moaștele sfinților sunt mărturia vie că aceștia au îndrăzneală curată către sfinți, dar și credința sinceră în ajutorul lor.

Ne gândim, bunăoară, la viața și moartea Sfântului Dimitrie Basarabov. Acesta a trăit într-o sărăcie cruntă și a murit între două pietre dintr-o peșteră. Cel care nu a găsit loc în casă de oameni ca să moară, găsește loc în cer, ca să se bucure veșnic de prezența lui Dumnezeu! De unde această schimbare? De la Cel care „face să răsară soarele peste cei buni și peste cei răi.

Cred că fiecare sfânt ne învață să îi lăsăm loc și lui Dumnezeu în viața noastră pentru ca, asemenea unui invitat de cinste, să ne facă „să vedem viața cu alți ochi”, prin ochii Săi.

Preot **Eugen Cătălin Păunescu**

Foto: sursa internet

Citatul lunii

„E fascinantă această ființă chinuită, ridicolă și absurdă (OMUL), pentru că poate să facă din suferință cântec, din moarte ritual și din absurd, tragedie și artă.”

(Leacuri contra evlaviei, de George Remete)

Rubrică îngrijită de **Adriana Mișu**

LA LUMINA ZILEI

Dimineața

Din primăvară, au început lucrările de reamenajare a terenului din fața Hotelului Vede. Au fost desființate rondurile, aleile și s-au adus șisturi verzi, ca strat de rezistență, peste care acum s-a turnat un strat de beton. Toată suprafața se acoperă cu bucăți de marmură.

La prânz

După tragedia din 26 august 2023 de la Crevedia, soldată cu decesul mai multor persoane și distrugerea unor locuințe, s-a trecut la verificarea locației stațiilor GPL din țară, și la desființarea

celor care nu au respectat prevederile legale. La noi în oraș a fost desființată stația din colțul intersecției străzilor „I.L. Caragiale” și „Tudor Vladimirescu”.

În amurg

Anul trecut, arendașii au plătit cel mai bine kilogramul de grâu, cu 1,50 lei, din toată existența asociațiilor agricole. Anul acesta, din cauza secetei, scumpirilor combustibililor și îngrășămintelor chimice, importului de cereale mai ieftine ucrainene, prețul a fost de 0,80-0,91 lei/kg plătit arendatorilor!

Gh. Tutcălu

DRUM
PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Redactor Șef: Monica Tuinete

Tehnoredactare: Vladimir Mutu

Colectivul de redacție:

Domnița Neaga, Cristian Gabriel Moraru, Iulian Bitoleanu, Ion Scarlat, Florina Carvacu, Petre Bozdoc, Gheorghe Tutcălu, Eugen Cătălin Păunescu, Virgil Andronescu, Daniela Achim Harabagiu, Gabriel Argeșeanu, Aurelia Bărbuț, Marinela Rușanu, Argentin Șt. Porumbeanu, Veronica Cojocaru, Monica Tuinete

Culegere texte: Monica Tuinete

Distribuire presă: Elvira Stângă

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Casa de Cultură, str. Dunării nr. 54 - 56, Roșiori de Vede. Telefon: 0247 460619. E-mail: ziaruldrum_rosiori@yahoo.com

Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate revine autorilor.

Tiparul executat la S.C. TIPOALEX S.A. Alexandria str. Ion Creangă nr. 53, Tel./fax : 0247 / 31 18 84

Cutiuța cu amintiri (XV)

Cenușa fierbinte a amintirilor

- urmare din numărul trecut -

Singurătatea-i atunci când pentru tine pământu-i pustiu și ceru-i gol. Și de ce te mai minunezi de gândurile tale că înlocuiesc vidul, iar sufletul, acum plin, și-a găsit aici, în acest sinistru loc, viețuirea degeaba?! Sunt pierdut pentru societate, sunt din ce în ce mai convins că nici n-am fost niciodată altfel! Poezia, scrisul ca mod de supraviețuire, m-au ferit de cine știe ce paralizii cetățenești. Poate că sunt copilul răzvrătit al vreunui Zeu răătăcit prin mine!

Vânătoarea de moși

Stâlpu de lemn, de telegraf, cum îi spuneam în copilărie, de pe care adunam catranul pe care îl modelam în formă ovoidă, îl prindeam de capătul unui fir negru de ață de papioță și îl introduceam într-o gaură — din miile, de pe pământul din spatele curții pentru a prinde moși. Acele orificii, mai largi sau mai strâmte, după mărimea păienjenului, le reperam după micul mușuroi de pământ, fin măcinat, ce îl înconjura în forma unui mic crater vulcanic. Moșii fiind păienjeni mari și negri. Ce făceam cu ei? Din câte îmi amintesc, nimic. Era doar o joacă, o ocupație de copii trăiți la curte, în cartierul Odaia, ca la țară. Confectionam rașchete dintr-o bucată de tablă greu de îndoit și rașchetam cât mai mult din catranul ce se scurgea pe stâlp în zilele toride. Asta se întâmpla numai cât ținea vara fierbinte, căldură care îl lichefia. Asta numai în marea vacanță mare.

Uneori scoteam doar câțiva moși, alteleori doar unul, rar nu prindeam nimic. Se mai întâmpla să miște, apoi să tragă momeala, și să fugă cu momeala, rupând firul. Căutam ore întregi. Timpul trecea ... Vânătoarea de păienjeni negri, uriași, era unul dintre ocupațiile la care ne luam la întrecere. La mult timp după anul 1990, acești stâlpi au fost înlocuiți cu cei din beton și foarte bine că s-a întâmplat așa. Iar astăzi, datorită catranului lichefiat, am observat un astfel de stâlp în orașul adoptiv Brăila. Pe Calea Galați. Imediat mi-am amintit, pentru că am ce-mi aminti din copilărie, povestea prinderii moșilor.

Cu amintirile rămânem la ieșirea din această lume, alții cu amintiri despre noi, nu cu ce-am mâncat, băut ori cu altele ... ale trecerii noastre pe pământ! Și aceste amintiri rămân aici, în eterul infinit, folosind ca informații, despre ce și cum am trăit copilăria, generațiilor ce ne vor urma. Nimic nu se pierde.

Speranțe tolănite pe un pat de cer. Așteptări sângerând pe eșafoduri de gând, să pot muri liniștit. Iubire leșinată pe un colț de azur. Dintotdeauna am suferit de obsesia salvatoarei morți și de teama ucigătoarei singurătăți. Supremul și ultimul gest de iubire al demiurgului față de mine este acela de a-mi da sfârșitul pe care îl merit. Acolo unde pescărușii, rotesc unghiuri ... Dramatice unghiuri, tragice sfere! Plictisitoare, și totodată dezamăgitoare, sunt hoardele astea de optimiști incurabili, ființe fără scrupule! Oricât mă strădui în a le vindeca de orgoliul adevăraților lor absolute, infinitul pesimism de care sufăr nu-i de-ajuns. Există doar arderi precum ceara unei lumânări, distrugerii fizice și mintale — ruinari apocaliptice, pentru idei, așa cum unii se consumă până la piere pentru supraviețuirea animalului ce-i mistuie launtric, desființându-i ca oameni.

Zece ani ...

Din păcate, nu ne dăm seama cât de multă dragoste putem dăruia aproapelui. Realizăm asta doar atunci când suntem puși în fața fatalității ce ne încheie viața. În ceea ce mă privește, scrisul reprezintă o susținere a echilibrului propriei vieți și are rădăcinile obsesiilor în momentele acelea ... când, ca într-un lagăr de exterminare, infirmierile puneau pe mine, copil fiind, furtunul cu jet de apă rece, în sens de duș, în spațiul acela igriasiat numit baie, cu jgheaburi ca cele pentru vite, ruginite, cu conducte, asemenea jgheaburilor, prin care venea și iarna apă rece, anii '74-'84. Țipau, mă dădeau necuratului și stropeau.

Nu aveam în gând nimic pe atunci, mai târziu m-au încolțit obsesiile acelor ani și, ca din senin, m-am apucat, ca un disperat, să caut răspunsuri de ce, cine și pentru ce. Apoi, tot ce a continuat mă mistuie până azi, m-a îndârjit să caut cu o și mai mare disperare vinovatul pentru ceea ce întâmpinase copilul acela nevinovat. Vinovat, poate, pentru nașterea prea devreme și prea ca puțin dintre semenii. Și a mai fost ceva: acei copii născuți cu chip de monștri, copii nevinovați, de care am fugit speriat când trebuia să ocup același spațiu al salonului respectiv.

Încercați un exercițiu de imaginație: linia orizontului, ce desparte cerul de pământ și viceversa, și-o axă, în perspectivă, perpendiculară pe centrul discului portocaliu-roșiatic, închipuiți-vă un puștan, în capătul apropiat al axei, și o privire căutătoare de mamă; lacrimi inundând cristalinul în care se topește lumina provocând ceață. Imensitate de câmp, nuanțe de soare, dimineți absurde, întrebări fără răspuns și-o întreagă apocalipsă prăvălită în lantru. Vid, între liric și epic. Intr-un târziu, dar nu prea târziu, cu repetiții, apocalipsa a luat sfârșit, iar copilul de atunci a rămas doar cu lirismul și un sfârșit al lumii lapadat de viață. Așa am cunoscut cândva un copil.

Mulțumiri Monica, mulțumiri Drum!

Virgil ANDRONESCU

Moment liric

Să mă iertați!

Să mă iertați, că sunt aici mereu

Cu voi în fiecare zi și noapte,

Că vreau să vi-L aduc pe Dumnezeu

În rime, să-L simțiți cât mai aproape!

Să mă iertați, că uneori sunt revoltată

Și-adeșea mă consum ca fiecare om,

Când văd că țara mea e dezbinată,

Am multe nopți când nu pot să adorm!

Să mă iertați, că sunt ca o povară,

Pe unii poate chiar vă plictisesc,

Nu-mi doresc să vă fac viața amară,

Vreau doar să știți că pe toți vă iubesc!

Să mă iertați, că poate mai greșesc,

Din grija ce v-o port nu am nici somn

Și fără să-mi dau seama vă rănesc,

Să mă iertați, că vă iubesc enorm!

Cristina Maria

Priorități românești

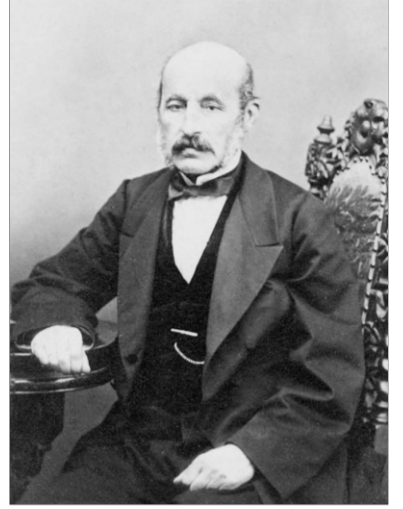
Petrache Poenaru

Petrache Poenaru a fost un pedagog, inventator, inginer, profesor de matematică și fizică la Liceul Sf. Sava din București, politician, agronom și zootehnolog, membru al Academiei Române. Este una dintre personalitățile științei românești de mai puțin largă notorietate, dar de îndubitabilă valoare pe multiple planuri. Personalitate de o rară predilecție pentru varii domenii, Petrache Poenaru este prezentat în lucrări enciclopedice drept inventator, strălucit pedagog, ctitor al Școlii românești, luptător pentru dreptate socială și națională.

Petrache Poenaru s-a născut în 10 ianuarie 1799 în comuna Bănești, aproape de Bălcești, județul Râmnicu Vâlcea. Între 1810-1818, va fi elev al Liceului Obedeau din Craiova, fiind susținut de unchiul său, boierul lordache Otetelișianu, acesta fiind considerat ilustrul îndrumător al lui Petrache Poenaru (ca nepot de soră). Otetelișianu era un mare erudit care avea în casă o bibliotecă cu peste 600 de cărți în limba franceză. „Am crescut sub povățuirile și sprijineala dumnealui și îi sunt dator pentru aceasta în toată viața” spunea la un moment dat, plin de recunoștință Petrache Poenaru despre ilustrul său unchi, unul dintre boierii luminați ai vremii. Același unchi îl ajută să devină copist la baroul Episcopiei din Râmnicu Vâlcea (1818), iar în 1820-1821 să predea limba greacă la Școala Metropolitană din București, aici, în 1821, nimerind în mijlocul evenimentelor Revoluției lui Tudor Vladimirescu. Impresionat de inteligența sa, Tudor Vladimirescu îl numește asistentul/secretarul său personal, iar după înfrângerea revoluției este urmărit, dar și indemnțat de T. Vladimirescu să părăsească țara (a fugit la Sibiu). În 1822, după liniștirea situației politice, obține o bursă pentru a studia la o școală tehnică din Berlin (după alte surse, la Viena). Acolo a învățat despre instrumente de măsură (șublere, micrometre etc), necunoscute domeniului subdezvoltat al ingineriei românești. Aici capătă un mare apetit pentru știință și tehnică. În anul 1824, domnitorul Grigore Ghica îi acordă o nouă bursă cu condiția să revină în țară după terminarea studiilor. Pleacă în Franța (1826) la Ecole Polytechnique să studieze topografie și geodezie. Era atât de preocupat să-și ia notițe și să copieze cursuri, încât în timpul studiilor a inventat tocul care folosea pana de leabădă ca rezervor de cerneală. Se evita astfel zgăriatul hârtiei și scurgerile nedorite de cerneală. Devine astfel primul inventator din lume al stiloului, pentru care Guvernul francez îi acordă brevetul de invenție nr. 3208/25 mai 1827 cu titlul „plume portable sans fin, qui s'alimente elle-même avec de l'encre”, adică „condeiul portăret fără sfârșit, alimentându-se însuși cu cerneală”. Este primul brevet de invenție obținut de un român, ceea ce arată nu numai spiritul inventiv al studentului român, dar și originalitatea concepției, pe cât de simplă, pe atât de practică, ceea ce a revoluționat evoluția instrumentelor de scris, creând un obiect de scris utilizat și astăzi de miliarde de oameni. Stiloul, la aproape 200 de ani de la invenție, a devenit un obiect de lux: cu el se semnează contracte, tratate diplomatice etc.

Dar, pentru că există și un „dar”, încă de pe atunci s-a conturat o problemă care avea să devină obișnuită pentru inventatorii români (vezi cazurile dr. N. Paulescu – descoperitorul insulinei și altele asemănătoare), Petrache Poenaru nereușind să introducă stiloul său în producție de serie, nu a reușit să-și valorifice invenția la adevărata sa valoare, invenție ce se dorea dezvoltată într-un plan mai performant: dotarea cu un piston care să asigure o încălzire mai ușoară pe cerneală a stiloului și eliminarea scurgerii nedorite a acesteia pe peniță, idee preluată în anul 1841, la 14 ani după românul Poenaru, de Lewis Edson Waterman și odată cu ea și titlul de inventator al stiloului. Astfel se întâmplă că, deși a fost deosebit de meritorie invenția sa, aceasta, intrucâtva, a umbrat alte multiple merite pe care Petrache Poenaru le-a avut. Fiind plecat în străinătate, află că la 15 septembrie 1830 se deschide în Anglia prima cale ferată din lume (lega orașele Liverpool și

Manchester). Peste o lună, în 27 octombrie, tânărul român Petrache Poenaru pleacă în Anglia, își procură un bilet de tren și devine primul român din istorie care a călătorit cu pe calea ferată. Privitor la acest eveniment el a scris (printre altele): „Am făcut această călătorie cu un mijloc de transport, care este una din minunile industriei secolului ... Douăzeci de trăsuri legate unele cu altele, încărcate cu 240 de persoane sunt trase deodată de o singură mașină cu aburi”.

După călătoriile și studiile sale efectuate în străinătate, a revenit în țară și s-a implicat în domenii legate de învățământ, administrație și inovație, contribuind la dezvoltarea învățământului și culturii în țara noastră. Astfel, între anii 1834-1836, a insistat pentru introducerea Sistemului Metric Zecimal în Muntenia. Împreună cu alți oameni de seamă, a contribuit (1835) la înființarea Școlii de Agricultură în Pantilimon. A fost unul dintre organizatorii învățământului românesc. A fondat Colegiul Național Carol I din Craiova. A fost profesor de matematică și fizică la renumitul liceu bucureștean Sf. Sava, unde a funcționat și ca director. Între anii 1833-1837, a îndeplinit funcțiile de inspector și director general al Școlilor din Țara Românească. Din postura de membru al Eforiei Școlilor Naționale, în 1850 devine cofondator al Școlii de Poduri și Șosele (actuala Universitate de Construcții – București). A îndeplinit și mai multe funcții administrative în stat: „șef de masă” la Marea Postelnicie (1830-1835) – așa cum se numea M.A.E. al țării pe atunci, a fost membru în Comisia documentelor (1837), membru în Comisia de Stat, membru în Comisia de eliberare din robie a romilor. Printre realizările lui, mai putem aminti: este autorul primului curs de geometrie din țările române și coautor al primului dicționar francez-român; s-a ocupat de introducerea unor mașinării-unelte în țară (a adus de la Paris o „dragă” necesară la curățarea râului Dâmbovița de gunoaie); a fost fondator al Societății Filarmonice.

Așa cum am mai amintit, în tinerețe, a fost secretar personal al lui Tudor Vladimirescu în cadrul Revoluției de la 1821 unde la inițiativa sa a apărut „Foia de propagandă a armatei lui Tudor Vladimirescu” ceea ce a însemnat nu numai primul ziar românesc de propagandă, dar și unul dintre primele exemple din istoria presei scrise din România de prezentare corectă a idealurilor revoluționare ale lui Tudor Vladimirescu. Iar în cadrul Revoluției de la 1848 la care a fost participant activ, a făcut parte din Comisia pentru eliberarea romilor din robie. A fost și un apropiat al domnitorului A. I. Cuza, dar aici există controverse privind participarea sa la detronarea acestuia. Din anul 1870, a devenit membru al Academiei Române.

S-a stins din viață în 2 octombrie 1875. În memoria sa, în anul 2010, Poșta Română a emis un timbru poștal cu chipul său, iar fosta stație de metrou „Semănătoarea” poartă astăzi numele de „stația Petrache Poenaru”.

Prof. Ion SCARLAT

Sursa foto: Internet

Omul - de când, încotro și până unde?

Viitorul omenirii (II)

În numărul trecut, v-am expus trei posibilități în ce privește viitorul omenirii, unanim acceptate de foarte multe minți luminate ale vremurilor noastre. (*Dispariția vieții umane, poate chiar a oricărei forme de viață de pe planeta noastră; Întoarcerea la barbarie după o scădere catastrofală a populației de pe glob și O unificare a lumii sub un singur guvern care va deține monopolul asupra tuturor armelor importante de război*). Primele două le cunoașteți.

Cea de-a treia posibilitate, cea de instaurare a unui guvern unic pentru întreaga lume, s-ar putea materializa în diverse moduri, prin victoria în urma unui eventual război mondial, a Statelor Unite, sau prin victoria Federației Ruse, sau, ca posibilitatea teoretică, prin bună înțelegere. Ori – și cred că aceasta e cea mai promițătoare dintre căile cât de cât probabile – printr-o alianță a națiunilor care doresc un guvern internațional, în care niciuna din cele două națiuni amintite nu și-ar mai putea permite să se opună una alteia. În principiu, aceasta s-ar putea înfăptui fără un nou război mondial, dar ar reclama existența unor guverne curajoase și nelipsite de imaginație într-un număr însemnat de țări.

Împotriva proiectului unui unic guvern mondial au fost aduse diferite argumente. Cel mai răspândit este că proiectul e utopic și irealizabil. Cei care fac uz de acest argument, la fel ca și majoritatea celor care preconizează un guvern mondial, se gândesc la un guvern mondial instaurat prin bună înțelegere. Mie mi se pare clar că suspiciunile reciproce dintre Rusia și Occident zădărnicesc orice speranță că s-ar putea ajunge în viitorul apropiat la o înțelegere sinceră între ele. Așa cum stau lucrurile acum, orice pretinsă autoritate universală la care să consimtă ambele părți n-ar putea fi decât o ipocrizie de felul ONU. Gândiți-vă la câte dificultăți a întâmpinat mult mai modestul control internațional al armelor atomice la care Rusia se opunea să se facă inspecții. Consider că trebuie să admitem că un guvern mondial nu va putea fi impus decât cu forța.

Dar – vor spune mulți – la ce bun aceste vorbe de clacă despre un guvern mondial? Războaie s-au tot purtat de când

oamenii s-au organizat în unități mai mari decât familia, dar specia umană a supraviețuit. De ce n-ar supraviețui și de acum înainte, în pofida izbucnirii din când în când a unor războaie? Acest punct de vedere nu ține seamă de posibilitățile tehnice moderne. Eu cred că civilizația ar supraviețui probabil încă unui război mondial, cu condiția ca el să izbucnească destul de curând și să nu dureze mult. În orice caz războaiele, care vor veni, vor duce la distrugerii ireversibile, care vor duce la scăderea enormă a speciei umane, care sigur ar determina acea revenire la un sistem social primitiv despre care am vorbit mai devreme. Acest fapt ar antrena o scădere atât de enormă a populației, provocând nu doar război, ci și de foamete și boli care i-ar urma, încât supraviețuitorii ar fi inevitabil violenți și, cel puțin pentru un timp îndelungat, lipsiți de calitățile umane necesare pentru recăderea civilizației.

Nu e rezonabil nici să sperăm că dacă nu se întreprinde nimic decisiv, războaiele totuși nu vor avea loc. De când lumea, ele au izbucnit din când în când și, de bună seamă, vor izbucni din nou, mai devreme sau mai târziu, în caz că omenirea nu adoptă vreun sistem care să le facă cu neputință; dar singurul sistem de acest fel este un guvern mondial care să dețină monopolul forței armate.

Dacă lăsăm lucrurile să meargă în derivă, este evident că zăngănitul de arme dintre Rusia și America împreună cu aliații va continua, până când Rușii își vor eroda considerabil capacitățile, iar labilitatea lor genetică îi va determina să folosească arsenalul nuclear pentru a-și atinge scopul expansionist și a-și menține orgoliul iresponsabil. Ce s-ar întâmpla? Dezastru. Dacă presupunem că cele două state ar supraviețui, nu peste mult timp s-ar încăiera din nou. Dacă una din tabere va învinge, ea va stăpâni lumea și astfel va lua ființă un guvern al omenirii; dacă nu, vor pieri fie omenirea, fie cel puțin civilizația. Asta se va întâmpla negreșit dacă națiunile și cârmuitorii lor nu posedă o viziune constructivă.

— va urma —

Prof. Petre BOZDOC

Administrația publică locală

Administrația publică locală

Simpozion dedicat Mănăstirii Coșoteni

Primarul Valerică Gheorghe Cîrciumaru a participat marți, 17 octombrie a.c., la Simpozionul „Biserica Mănăstirii Coșoteni - credință, cultură, spiritualitate”, desfășurat la Casa de Cultură din Roșiori de Vede. Evenimentul se înscrie în manifestările dedicate primei ediții a Zilelor Mănăstirii Coșoteni (17-26 octombrie 2023).

Modernizarea trotuarelor din municipiu

Se continuă refacerea trotuarelor din municipiu, fiind deschise lucrări pe străzile Dunării, Mihail Kogălniceanu și Nicolae Bălcescu.

Steluța Birton, un secol de viață

Cu prilejul Zilei Internaționale a Persoanelor Vârștnice, primarul municipiului a premiat-o pe doamna Steluța

Birton, la împlinirea unui secol de viață. Ultimul loc de muncă a fost la cantina Spitalului municipal „Caritas”, de unde s-a și pensionat. Mamă a doi copii, declară că citește fără ochelari și îi îndeamnă pe cei tineri „să fie ascultători, răbdători și să aibă încredere în Dumnezeu”.

Fosta Piață de păsări va deveni o zonă comercială modernă

După 13 ani de tergiversări și procese cu concesionarul ce deține și Piața Agroalimentară, conform unei hotărâri judecătorești irevocabile, fosta Piață de păsări a revenit în administrarea Primăriei Municipiului Roșiori de Vede. La sfârșitul săptămânii trecute primarul municipiului s-a întâlnit cu un arhitect din capitală, urmând ca în locul actualelor clădiri dezafectate să proiecteze o clădire modernă, cu locuri de parcare, făcând și din acest corp al pieței unul atractiv pentru cetățeni și comercianți, deopotrivă.

„Din 2016, când am fost investit cu mandatul de primar, am încercat o cale amiabilă cu concesionarul locului, propunând două variante: începerea lucrărilor la acest corp de piață, conform obligațiilor ce îi reveneau din contractul încheiat cu Primăria, sau rezilierea parțială a acestui contract de concesiune. Am pierdut foarte mult timp în instanțe, pentru ca în final, urmare unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, să se ajungă la rezilierea parțială a contractului de concesiune și revenirea fostei Piețe de păsări, cum este ea cunoscută, în administrarea municipalității. Suntem în consultări cu oameni de afaceri locali pentru a putea da o funcționalitate optimă viitoarei clădiri P+1. Căutăm și variante de finanțare. Ne-am dori să edificăm noi

această construcție. Până la ședința ordinară din luna octombrie a Consiliului Local voi iniția un proiect de hotărâre privind nota conceptuală și tema de proiectare. La finalizarea lucrărilor vom avea o clădire modernă, cu o arhitectură îndrăzneată, adaptată

zonei. Suntem o localitate cu profil comercial și ne dorim să dezvoltăm infrastructura destinată acestei activități. Avem în plan și modernizarea clădirii cunoscută de locuitori „la ruși”, după finalizarea construcției de care v-am vorbit anterior”, a declarat primarul Valerică Gheorghe Cîrciumaru.

Anunț privind taxa de utilizare a miniterenului de fotbal Obor

Primarul Municipiului Roșiori de Vede anunță intenția de a supune spre analiză Consiliului Local, proiectul de hotărâre privind modificarea HCL nr.46/27.04.2023 referitoare la stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2024.

Proiectul de hotărâre, însoțit de referatul de aprobare al Primarului Municipiului Roșiori de Vede și raportul de specialitate al Direcției Impozite și Taxe se află postat pe site-ul oficial al Primăriei (www.primariarosioriidevede.ro), la secțiunea Informații de interes public – Legea nr. 52/ 2003. Persoanele interesate pot consulta site-ul la secțiunea *Informații de interes public* — *Legea 52/2003*.

În conformitate cu prevederile Legii nr.52/2003 pot fi trimise în scris propuneri, sugestii sau opinii pe această temă până cel târziu la data de 25 octombrie 2023, inclusiv, după cum urmează:

- personal sau prin poștă, la sediul Primăriei Municipiului Roșiori de Vede;
- prin fax la numărul 0247/466141;
- la adresa oficială de e-mail postmaster@primariarosioriidevede.ro.

Informații suplimentare pot fi obținute la Direcția Impozite și Taxe, la numărul de telefon 0247/466250, interior 33.

Prin proiectul de hotărâre se propune completarea Anexei 1, Cap. VIII „Alte taxe locale, cu următoarea taxă: 26) Taxa pentru utilizarea miniterenului pentru fotbal, de pe stadionul Obor, pentru practicarea următoarelor sporturi: a) fotbal: - 57 lei/oră, pe timpul zilei; - 80 lei/oră, pe timpul nopții; b) tenis de câmp: - 34 lei/oră, pe timpul zilei; 46 lei/oră, pe timpul nopții.

Proiect pentru prevenirea abandonului școlar

Vineri, 29 septembrie 2023, primarul Valerică Gheorghe Cîrciumaru a participat la evenimentul de informare intitulat „RECONSTRUIM LEGĂTURILE:

prevenim abandonul școlar în rândurile copiilor cu părinți în străinătate”, organizat de Municipiul Roșiori de Vede, în cadrul proiectului „ȘCOALA MEA - Măsurile de educație adoptate nevoilor preșcolariilor și elevilor cu părinți în străinătate”.

Pedalăm pentru „Sănătate pe bicicletă într-un mediu nepoluat!”

Zeci de roșioriieni au participat la sfârșitul lunii septembrie la evenimentul „Sănătate pe bicicletă într-un mediu nepoluat!”. Printre participanți s-a aflat și primarul Valerică Gheorghe Cîrciumaru.

A acțiunea a fost organizată de Consiliul Local,

Primăria Municipiului Roșiori de Vede, Direcția pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, prin Biblioteca Municipală „Gala Galaction” și Centrul Europe Direct Teleorman, cuprinsă în cadrul Campaniei „Săptămâna Europeană a Mobilității 2023”, celebrată în acest an cu tema „Eficiență energetică - Combină și deplasează-te!”.

Bicicliștii au avut de parcurs un traseu de peste 11 km, pe cele mai importante străzi ale municipiului, cu o pauză de 15 minute, pentru hidratare, la Pădurea Vede.

Pagina realizată de Gabriel Argeșeanu

95 de ani de la inaugurarea Monumentului Eroilor din Roșiori de Vede

Construit între 1924 și 1927, prin subscripție publică, la inițiativa Comitetului local al Societății „Mormintele eroilor căzuți în război”, al cărui președinte era Nicolae Popescu-Vede (1884-1953), Monumentul Eroilor, operă a sculptorului Dumitru Mățăoanu, a fost inaugurat pe 21 septembrie 1928, în prezența Reginei Maria și a Princesei Ileana.

„ (...) M. S. Regina, A. S. R. Princesea Ileana, membrii guvernului, doamnele de onoare, parlamentarii, prefectul județului și primarul i-au loc în tribuna din fața monumentului.

Un sobor de preoți a oficiat un serviciu divin, răspunsurile fiind date de

corul învățătorilor.

Pânza ce acoperea monumentul a fost dată la o parte în timp ce muzica militară intona imnul eroilor.

Monumentul reprezintă soldatul roman cu drapelul împodobit cu lauri și decorații strângându-l la piept. Soldatul stă cu piciorul drept pe emblema vechii Austro-Ungarii. Arhitectura este în stil românesc, având sus în față emblema României Mari, motive decorative, trofee și armuri, iar jos portretele Regelui Ferdinand în ținută de campanie și al Reginei Maria în soră de caritate.”

(fragment și foto din volumul în pregătire „Parfum de epocă”)

Vineri în data de 29.09.2023 s-a desfășurat evenimentul de informare intitulat „RECONSTRUIM LEGĂTURILE: prevenim abandonul școlar în rândul copiilor cu părinți în străinătate”, organizat de Municipiul Roșiori de Vede, în cadrul proiectului ȘCOALA MEA - Măsurile de educație adaptate nevoilor preșcolărilor și elevilor cu părinții plecați în străinătate.

Scopul evenimentului a fost acela de a informa publicul cu privire la activitățile educaționale desfășurate în cadrul proiectului ȘCOALA MEA - Măsurile de educație adaptate nevoilor preșcolărilor și elevilor cu părinții plecați în străinătate, POCU/784/6/24/139688, o inițiativă cofinanțată din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020.

Acest eveniment a oferit oportunitatea de a explora în profunzime tema centrală a prevenirii abandonului școlar în rândul elevilor cu părinți plecați în străinătate la muncă.

Între participanți pe lângă reprezentanții UAT Municipiul Roșiori de Vede s-au numărat și cei ai instituțiilor care pot ajuta în încercarea noastră de a preveni abandonul școlar printre care DGASPC Teleorman, CJRAE Teleorman și toate unitățile de învățământ din localitate, elevii acestora din urmă fiind printre beneficiarii proiectului.

Activitățile proiectului:

Dezvoltarea unui Punct Unic Comunitar cu rol în sprijinirea copiilor cu părinți plecați în străinătate;

Activități integrate și inovative de suport educațional pentru prevenirea abandonului școlar;

Program de consiliere integrată pentru dezvoltarea relației copil - părinte;

BENEFICIILE PROGRAMULUI DE SUPT EDUCAȚIONAL:

Descoperirea și dezvoltarea copiilor talentați;

Descoperirea pasiunilor și dezvoltarea abilităților;

Promovarea nondiscriminării în rândul copiilor;

Dezvoltarea capacității de interacțiune a copiilor;

Dezvoltarea gândirii creative.

Grupul țintă al proiectului Școala mea - Măsurile de educație adaptate nevoilor preșcolărilor și elevilor cu părinții plecați în străinătate:

10 elevi preșcolari;

82 elevi din învățământul primar (6 - 10 ani);

88 elevi din învățământul gimnazial (11 - 14ani);

90 elevi din învățământul secundar inferior;

270 părinți/tutori/persoane care au în grijă copilul cu părinți plecați în străinătate

Coordonator proiect
Pompilia Andrei

Școala mea - măsuri de educație adaptate nevoilor preșcolărilor și elevilor cu părinți plecați în străinătate POCU/784/6/24/139688

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014 - 2020.

COMUNICAT DE PRESĂ

„PNRR: Fonduri pentru România modernă și reformată!”

DOTAREA UNITĂȚILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT DIN MUNICIPIUL ROȘIORI DE VEDE CU ECHIPAMENTE IT, MOBILIER ȘI MATERIALE DIDACTICE Cod proiect F-PNRR-Dotari-2023-4254

Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Roșiori de Vede, în calitate de beneficiar al finanțării nerambursabile, a demarat procedura de implementare a proiectului intitulat „Dotarea unităților de învățământ din Municipiul Roșiori de Vede cu echipamente IT, mobilier și materiale didactice” cod F-PNRR-Dotari-2023-4254, finanțat prin Planul Național de Redresare și Reziliență, Pilonul VI. Politici pentru noua generație\ Componenta C15: Educație \ Reforma 4. Crearea unei rute profesionale complete pentru învățământul tehnic superior \ Investiția 13. Echiparea laboratoarelor informatice din școlile de educație și formare profesională (EFP) și \ Investiția 14. Echiparea atelierelor de practică din unitățile de învățământ profesional și tehnic și Reforma 5. Adoptarea cadrului legislativ pentru digitalizarea educației\ Investiția 9. Asigurarea echipamentelor și a resurselor tehnologice digitale pentru unitățile de învățământ precum și Reforma 6. Actualizarea cadrului legislativ pentru a asigura standard ecologice de proiectare, construcție și dotare în sistemul de învățământ preuniversitar\ Investiția 11. Asigurarea dotărilor pentru sălile de clasă preuniversitare și laboratoarele/atelierele școlare.

Obiectivul general al proiectului este asigurarea în bune condiții a serviciului public de educație și accesul egal la educație pentru elevii din 7 unități de învățământ și structurile arondate din municipiul Roșiori de Vede prin dotarea cu echipamente IT, mobilier și materiale didactice.

Obiectivele specifice ale proiectului sunt:

1. Dezvoltarea procesului de digitalizare la nivelul municipiului Roșiori de Vede prin asigurarea echipamentelor și a resurselor tehnologice digitale pentru 7 unități de învățământ și structurile arondate;
2. Sporirea calității și siguranței mediilor de învățare prin asigurarea dotărilor sălilor de clasă și a laboratoarelor/ cabinetelor pentru 7 unități de învățământ și structurile arondate;
3. Îmbunătățirea învățământului profesional și tehnic prin echiparea laboratoarelor informatice și dotarea atelierelor de practică din 2 unități de învățământ profesional și tehnic din municipiul Roșiori de Vede.

Valoarea totală a proiectului este de 10.601.116,19 lei, din care valoarea eligibilă din PNRR este în cuantum de 8.908.501,00 lei, iar valoarea TVA eligibilă aferentă este de 1.692.615,19 lei.

Perioada de implementare: 07 august 2023 – 31 decembrie 2024.

Date de contact: UAT Municipiul Roșiori de Vede, Tel: 0247 466 250, Fax: 0247 466 141, e-mail: postmaster@primariarosioridevede.ro, adresa: str. Dunării, nr. 58, jud. Teleorman, cod poștal 145100, România.

Unitatea Administrativ teritorială Municipiul Roșiori de Vede

„Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României”

„PNRR. Finanțat de Uniunea Europeană - Următoarea Generație UE”
<https://mfe.gov.ro/pnrr/> <https://www.facebook.com/PNRRoficial/>

ADOLESCENTUL DE AZI

Simpli elevi

Adolescența este perioada schimbărilor profunde și rapide, atât fizice, cât și psihosociale. Capacitatea cognitivă a adolescentului devine din ce în ce mai apropiată de cea a adultului, fiind din ce în ce mai capabil să înțeleagă noțiuni și relații abstracte. Acțiunile sale din trecut, de orice fel, devin esențiale, pentru că îi rămân imprimate în minte și urmează a-l ghida prin viață și a-i controla comportamentul în contact cu altcineva. În acest sens, actorul Dan Puric spunea cândva de ce anumite amintiri nu pot fi uitate: „Pesemne că sunt niște bucăți de suflet care te însoțesc mereu!”

Un alt punct care se modifică acum sunt discuțiile în contradicție care apar din ce în ce mai des și mai intens. Ele au un rol decisiv: acela de negociere a relației. Apoi, evident că aceste negocieri apar între adolescent și persoane cu diferite staturate în fața sa, fie că vorbim de colegi, prieteni, frați, verișori, profesori sau părinți. Însă relația tânăr-părinte și contradicțiile lor lasă amprente, într-un mod aparte, asupra dinamicii dintre ei. Tot acum se conturează nevoia adolescentului de a avea propriile opinii, diferite de cele ale părinților, ceea ce, deseori, duce la neînțelegeri epuizante și, aparent, fără soluții pentru părinți, de altfel, bine intenționați. Această perioadă dificilă este ca o punte între copilărie și maturitate și nu este ușor de traversat nici pentru copii, nici pentru părinți. Și, apoi, vorbesc din experiență când spun că sunt seri întregi în care adolescenții... în care noi plângem și NE plângem fără niciun motiv evident. O facem doar pentru că ne-a ajuns starea aceasta intermediară în care muncim pentru viitor, într-un timp prezent, cu credințe din trecut.

Celebrul psiholog Erik Erikson prezintă perioada adolescenței (12-18 ani) ca nevoia rezolvării conflictului dintre identitate și confuzia de rol. Atunci când eram copii, rolul părintelui era de a ne hrăni, ghida și sprijini. Odată cu adolescența, relația a devenit una mai complexă. Părintele își schimbă rolul și încearcă să ne fie sursa de sprijin emoțional, siguranță fizică și financiară, care poate fi clătinată și încercată adeseori. Apare stresul cauzat de teme, de rezultatele pe care părinții le așteaptă de la noi în fiecare zi, rezultate care să ne îndrepte către cariera de succes la care visăm și un statut în societate mai bun decât, poate, l-au avut sau îl au ei.

Iar, sub toate aceste presiuni, putem ceda și nu este deloc ușor sau plăcut, când ne dorim doar să aflăm răspunsul la întrebările ce ni se tot derulează în minte: „Cine sunt eu?”, „Ce anume mă deosebește de ceilalți?”. Mai mult, viața socială a adolescentului din ziua de astăzi devine mai complexă, intrând în contact, în mass-media, cu o multitudine de modele umane cu care ne putem identifica, iar această diversitate de modele interacționale provoacă sentimente de confuzie a propriei identități.

În final, ambele părți învățăm împreună. Certurile sunt firești și să nu știi unde te afli în viață, la orice vârstă, este normal atâta vreme cât există înțelegere și de la adolescent, dar și de la părinți. Nu ne-am născut atotștiutori, iar conflictul adolescent-părinte, de fapt, este pur adaptativ.

Bianca Tutunaru
elevă la Colegiul Național „Anastasescu”
voluntar EUROPE DIRECT Teleorman
voluntar WomenEsteem International

Să mai citim puțin!

Liturgii în bibliotecă

Un roman excepțional: *Uruma*, de Zaharia Stancu

Ultimul roman al lui Zaharia Stancu, *Uruma* (1974), rămâne și astăzi proaspăt prin lirismul său tulburător. De la misterioasa bengaleză Maitreyi, personajul lui Eliade, la pătimașa tătarușcă Uruma a lui Stancu nu au trecut decât patru decenii și-un pic, dar amândouă personajele feminine stârnesc interesul prin exotismul lor, prin pasiunile lor mistuitoare.

Idila care se înfiripă între Uruma, fiica primarului Selim Reșit din satul tătarușc Sorg, și Lenk („Șchiopol”, așa cum îl botezase tătarușca pe tânărul creștin provenit din Delorman, mai precis din satul Omida de pe Valea Călmățuiului), care se tocmise slugă la tatăl ei pe timp de vară, fascinează și astăzi prin intensitatea ei, prin energiile sufletești descătușate de către protagoniștii ei.

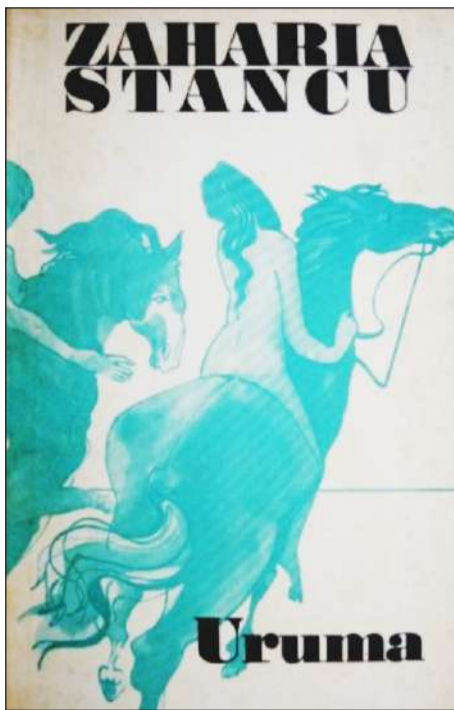
Zaharia Stancu reușește și în acest roman să construiască niște personaje puternice, memorabile (familia tatarului Selim Reșit, alcătuită din copiii săi, Uruma și Urpat, respectiv cadâna sa, Selvyé, plus personajul-narator), așa cum ne-a obișnuit și în restul operei sale epice.

Un alt personaj descris în tonuri lirice pare a fi însuși spațiul în care se desfășoară acțiunea romanului, și anume „acea Dobroge veche și străveche, care mirosea a salcâmi și a bălegar, a ciulini și a măracini, a pământ ars și a piatră”.

Scene narative impresionante sunt cele în care fata cu „ochii ca iarba verde”, „obrazul ei rotund ca luna plină”, „părul de culoarea orzului copt” și sânii care „se asemuiau ca două picături de rouă cu gutuile date în pâng” însoțită goală alături de protagonistul masculin în marea de lângă tabunul unde păștea herghelia de cai tătaruști sau cavalcada lor nocturnă vegheată doar de lună.

Dar cea mai tulburătoare scenă este aceea când tătarușca, de o frumusețe agrestă și nemaisuportând gândul că, la intrarea toamnei în drepturile ei, Lenk va pleca, își ucide cu furie calul, pe nume Hasan, rostind celebra replică: „L-am omorât pe Hasan, câine necredincios, ca să nu te omor pe tine...”

Actul acesta de cruzime înfiorătoare precedă moartea lui Urpat, fratele Urumei, care pierde înecat la câteva săptămâni

după ce avusese loc „sunat”-ul lui, prilej pentru narator de a-și concentra atenția și asupra tradițiilor tătaruști din această Dobroge multietnică și captivantă. Lenk își ia de la stăpânul său simbria convenită, plecând din cătunul Sorg odată cu întoarcerea vechii slugi a tatarului, turcul Ismail.

Romanul se încheie simetric tot cu descrierea lirică a Dobrogei, străvechiul colț de țară plin de o frumusețe stranie.

Prof. Cristian Gabriel MORARU

Lecturi în lumină

E timp de adevăr și iubire.
Autoare, Mira Glodeanu

În vremurile din urmă, când omenirea pare să fi evadat din tiparele în care s-a format și a viețuit de-a lungul milenilor, când societatea umană a devenit o anarhie morală, scăldată în răutate, violență, ură... tot mai puțini sunt oamenii care își îndreaptă privirea către Cer și imploră Divinitatea, spre a interveni întru salvarea Creației Sale. Omul, alcătuit după chipul și asemănarea Domnului, are datoria de a-L invoca pe Dumnezeu, regăsindu-și, astfel, puterea de a-L simți alături de sine, în viața de zi cu zi.

Într-o atare conjunctură istorică, nu este de mirare că apar spirite luminate, oameni sensibili care își găsesc menirea în ale arăta semenilor pericolul repetării greșelilor trecutului, încercând să-i conștientizeze că acum, când încă nu e prea târziu, a sosit momentul rostirii adevărului și al trăirii în iubire. Din păcate, nu mulți sunt dispuși să accepte Adevărul, fiindcă acest lucru îi scoate din culcușul cald al iluziilor convenabile, iar acceptarea iubirii, ca mod firesc de viață, ar fi, în opinia lor, o risipire zadarnică, o încercare condamnată la eșec.

Poeta Mira Glodeanu, trăitoare de aproape un deceniu între două lumi, Europa Occidentală și România, și-a pus semnătura pe câteva volume de versuri: *Gânduri fugare* (2011), *Strigăt ascuns* (2012), *Cuvinte-Virtuți* (2015), toate publicate la Editura STAR TIPP, Slobozia, Ialomița, în Colecția „Scriitori contemporani”. De data aceasta, vine cu o nouă carte de poeme, *E timp de Adevăr și Iubire*, în care își păstrează tematica, stilul, individualitatea care au consacrat-o.

Poezia Mirei Glodeanu te cucerește de la început, prin puritate, sinceritate, originalitate, și, nu în ultimul rând, prin muzicalitate. Autoarea nu merge pe drumuri bătătorite; de aici și dificultatea noastră în a-i găsi corespondențe cu alți autori români, fie ei clasici sau contemporani. Deși pare o poezie religioasă, opera Mirei Glodeanu este cu mult mai mult; este o punte de legătură între Cer și Pământ, pe care oficiază curat, sincer, dezinvolt, un strop din Sufletul Universal.

Autoarea este incredințată că se află în grațiile divinității: „De mine are grijă Dumnezeu, oriunde-aș fi și orice-aș face eu...”, pentru că Dumnezeu este un „Tată bun și iubitor”, care-și iubește fiii, drept pentru care poeta, „o picătură din Oceanul de Lumină”, îi aduce calde mulțumiri („Te-aleg acum, Putere Nevăzută!”).

În multe din creațiile cuprinse în cartea *E timp de Adevăr și Iubire*, vom întâlni formule elevate de adresare către Dumnezeu. Dumnezeu este:

„Putere Nevăzută”, „Părinte-al Veșniciei”, „Părinte, Domn al Firii”, „Părinte Domn, Tată Ceresc”...

Aproape că nu există poezie în care să nu găsim un cuvânt de mulțumire pentru ceva sau pentru cineva. Poeta mulțumește, recunoscătoare, în primul rând lui Dumnezeu, simbol al iubirii ideale, pentru viața pe care aceasta o trăiește. Mulțumește mamei sale, apoi Soarelui, Planetei Pământ, Apei, Universului; mulțumește vieții, naturii înconjurătoare atât de generoase cu omul, cu animalele, cu păsările și cu toate celelalte viețuitoare care îmbogățesc existența umană...

În versurile Mirei Glodeanu, totul radiază iubire. Iubirea însăși este „...izvorul vindecării/ de ură,/ de frică,/ de suferință...”; este „...fenomen cosmic, emoție profundă,/ ce apare când ești conectat/ la a Universului energie rotundă/ ce se identifică/ cu energia dumnezeirii...” („E magic cuvântul iubire!”). Și tot din iubire se naște viața. Mira Glodeanu îi iubește pe oameni așa cum sunteți. Își iubește fiica, pe celebra violonistă cu același nume, își iubește nepoțica, pe Alice, dedicându-le versuri de o covârșitoare frumusețe.

Ca și în cărțile anterioare, semnate de autoare, vom întâlni și în acest volum poeme înțesate de credință, de elemente culturale, mitologice, muzicale, ori din artele plastice. La finalul unora dintre ele, vom descoperi citate adecvate tematic (aparținând unor spirite luminate românești sau universale), rod al lecturilor vaste ale poetei.

Mira Glodeanu cultivă o metrică aparte, făcându-ne să credem că-și scrie versurile pe un ritm muzical interior, numai de Domnia sa simțit și trăit. Acest lucru îl poartă pe cititor către sferile înalte ale Creației și ale Iubirii purificatoare.

Merită subliniat un lucru care ne reține atenția chiar din titlul cărții, și anume scrierea cu majusculă a unor cuvinte comune: „Acum”, „Aici”, „Apă”, „Planetă”, „Lumină”... În poezia Mirei Glodeanu, acestea nu mai sunt niște noțiuni obișnuite, ci au devenit simboluri. Elementele concrete au fost reinterpretate în lumina transcendentului.

Citind cartea, *E timp de Adevăr și Iubire*, am avut sentimentul intrării într-un templu al trăirilor, în care rugăciunile gândului și ale sufletului au corporalitate, de cele mai multe ori muzicală, și hrănesc altitudinea spirituală a tainelor vieții.

Domnița Neaga

Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Ziua Patrimoniului Cultural Imaterial

Biblioteca Județeană Marin Preda Teleorman, instituție aflată în subordinea Consiliului Județean Teleorman, a organizat marți, 17 octombrie 2023, de la ora 1100, la sala de lectură, o serie de activități culturale dedicate Zilei Patrimoniului Cultural Imaterial.

Ziua de 17 octombrie marchează data la care, în anul 2003, Adunarea Generală a UNESCO a adoptat Convenția pentru Salvarea Patrimoniului Cultural Imaterial. Aceasta a fost acceptată de România în anul 2006, moment care a deschis posibilitatea înscrierii elementelor de patrimoniu cultural imaterial românești pe Lista Reprezentativă a Patrimoniului Cultural al Omenirii, instrument principal de aplicare a respectivei convenții.

Patrimoniul Cultural Imaterial se manifestă îndeosebi în următoarele domenii: tradiții și expresii orale, incluzând limba ca vector al Patrimoniului Cultural Imaterial, artele spectacolului, practici sociale, ritualuri și evenimente festive, cunoștințe și practici referitoare la natură și la univers, precum și tehnici legate de meșteșuguri tradiționale.

Până în prezent avem înscrise în lista patrimoniului cultural: Ritualul Călușului (2008), Doina (2009), Ceramica tradițională de Horezu (2012), Colindatul de ceată bărbătească (2013), Jocul fecioresc din România (2015), Tehnici tradiționale de realizare a scoarței (2016), Mărțișorul (2017). În anul 2022 au fost incluse

Tradițiile de creștere a cailor lipițani și Arta cămășii cu alțiță - element de identitate culturală.

Elevi de la Colegiul Național Alexandru Ioan Cuza, coordonați de prof. Ciupercă Simona și prof. Strîmbu Grațielă au participat la o serie de activități susținute de bibliotecari și vor vernisa expoziția *Patrimoniul Cultural Imaterial Românesc în documente și imagini*.

Ritualul Călușului, care se mai practică în multe sate din Teleorman, va fi prezentat printr-un moment artistic susținut de Ansamblul *Florile Teleormanului* din Conțești.

Biblioteca Județeană Marin Preda Teleorman

Vă reamintim că și la Casa Municipală de Cultură din Roșiori de Vede, sub îndrumarea referentului de creație artistică, Monica Tulinete, se desfășoară cursurile Atelierului de Creație, unde oricine dorește poate învăța gratuit cum se coase o ie tradițională românească: de la alegerea modelului, a pânzei, a croiului, până la punerea modelului pe pânză, a cusăturilor și a îmbinării iei. Tot ceea ce trebuie să faceți, dacă doriți să deveniți cursanți, este să mergeți la Casa de Cultură și să solicitați un formular de înscriere. Vă așteptăm cu drag!

Scriitorii timpului meu

File din istoria civilizației românești

Editat sub egida Asociației culturale „Regatul Sânzienelor”, volumul *Poftii la masa strămoșilor noștri! Bucate românești și povești despre români* (Editura PIM, Iași, 2023), coordonat de Dumitru și Elena Parasca, va trebui să figureze în orice bibliografie respectabilă despre civilizația tradițională românească pentru că abordează o temă de actualitate: specificul național din punct de vedere gastronomic și nu numai.

Noi, Români, avem o istorie multimilenară în spațiul carpto-danubiano-pontic, cu tradiții care se păstrează neîntrerupt încă de pe vremea traco-dacilor, strămoșii noștri. De aceea, în fața tăvălugului globalizării, este bine că opunem rezistență, încercând să salvăm identitatea noastră națională. O astfel de carte cu caracter interdisciplinar, întrucât oferă informații din varii domenii (istorie, etnografie, sociologie, gastronomie etc.) despre poporul nostru este binevenită, reprezentând nici mai mult, nici mai puțin decât file de aur din istoria civilizației tradiționale românești.

Relativ la demersul lor insolit, iată ce afirmă în prefață coordonatorii lucrării: „Măncarea românească este parte a creației poporului român. Sentimentul de identitate națională se manifestă prin port, istorie, religie, cultură, dar și prin gastronomie. Un bun român va căuta întotdeauna să aducă în atenția semenilor comorile etnografice, folclorice ale acestei nații, comori printre care se află și mâncarea gătită de sute de ani de gospodinele noastre. Vorbim despre bucate vechi și foarte vechi, unele chiar de pe vremea dacilor, vremuri din care vine și povestea zânelor noastre bune, Sânzienele.” (p. 8).

Sintagma care mi-a atras atenția din această mărturisire *sui-generis* este „un bun român”. Să căutăm, așadar, să fim buni români, adică să ne păstrăm identitatea, în pofida globalizării tot mai agresive, să fim mândri de tradițiile și obiceiurile noastre și să ne reprezentăm cu cinste specificul național în fața națiunilor civilizate! Buni români s-au dovedit toți semnatarii textelor din acest volum

care au oferit informații prețioase despre ceea ce este specific în zonele locuite de ei, volumul slujind și ca o hartă spirituală a României cu toate provinciile sale istorice, inclusiv Basarabia.

De la repere istorice și legende până la descrierea unor ocupații și meșteșuguri tradiționale, de la descântece, obiceiuri populare și informații despre portul popular și arta populară până la rețete culinare tradiționale („bucate din bătrâni”) și vinuri alese, cartea de față este o declarație de dragoste pentru tot ce este autentic românesc.

N-aș putea încheia rândurile de față fără să subscriu fără rezerve la îndemnul pe care ni-l face unul dintre coordonatorii volumului, Dumitru Parasca, pe manșeta copertei a IV-a: „Hai să ne iubim aproapele și împreună vom clădi statornicia! Flacăra românismului nu s-a stins și este de datoria noastră să transmitem torța tradițiilor generațiilor următoare.”. Doamne ajută!

Prof. Cristian Gabriel MORARU

Oameni care au fost

Un nume de mult uitat: profesorul Antonian Marinescu Nour

Antonian Marinescu Nour s-a născut la Pitești, în 24 octombrie 1894, și s-a stins din viață la 3 iunie 1973, la București.

A fost fiul cel mare al învățătorului Nicolae Marinescu – „învățător” dat la carte, de către obștea satului Siliștea Gumești, unde se stabilise și care a avut onoarea să participe la Primul Congres al învățătorilor din România, care a avut loc la Ploiești între 28-30 decembrie 1898.

Antonian urmează clasele primare la Siliștea Gumești, iar cele gimnaziale și liceale la Pitești, Turnu Măgurele și București. Profesorul și îndrumătorul său de la liceul din Pitești îl descrie ca fiind „un elev inteligent, studios, disciplinat și perseverent”.

Studiile superioare le urmează la Florența (Academia dei Lincei) avându-i ca profesori, printre alții, pe Guide Manzoni, Pino Raina și Gaetan Salvomini, obținând titlul de „incariato” (echivalent al diplomei de absolvire al respectivei facultăți). De asemenea, urmează și Facultatea de Litere și filozofie a Universității din București, la secția de „Istorie-Geografie”, absolvind-o cu calificativul „magna cum laude”. Obține și titlul de „Doctor în filozofie” la 13 octombrie 1942, cu teza „Cultul lui Zamolxix”.

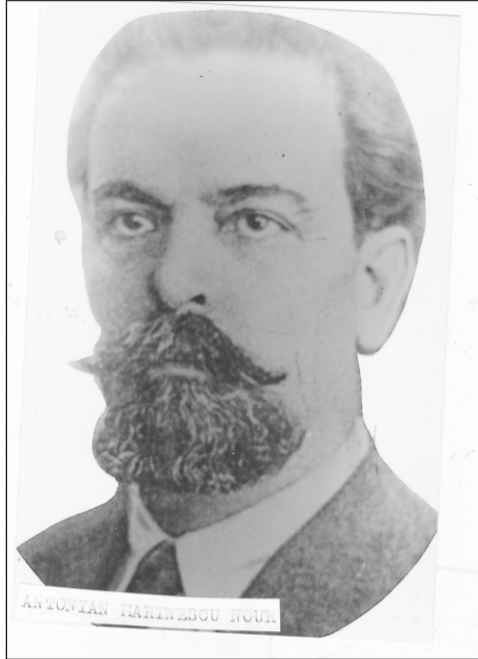
A funcționat ca profesor la Gimnaziul „Alexandru Ghica” din Alexandria, Gimnaziul „Frații Anastasescu” din Roșiori de Vede, Liceul comercial „Nicolae Bălcescu” din București, Liceul teoretic Marele Voievod Mihai din București, Liceul Dimitrie Cantemir din București (1941- 1943), suplinind voluntar și gratuit, pe profesorul acestui liceu, aflat concentrat pe front. În perioada activității sale, a deținut numeroase funcții de conducere din care prezentăm numai câteva: Director al Fundației „Vasile Bolnavu” – din București (1931-1935), director general „ARPA” (Asociația Română pentru Propaganda Aviației) 1934-1935. Inspector Cultural al Fundației „Regele Carol”, București 1933 - 1938. În această calitate aduce în București, în cadrul „Muzeului satului”, care tocmai se înființa – „casa de țaran” din comuna Sălciuma - Arieș, director general în Ministerul Muncii, București 1940 - 1945. Inspector la Banca de Stat din Târgoviște 1950 - 1952.

În 1942, pentru lucrarea „Credințe, rituri și superstiții „geto-dace” – primește din partea Academiei Române, premiul „Vasile Pârvan”. A fost deputat de Teleorman în Partidul Averescu 1926 - 1927.

Profesorul Antonian Marinescu-Nour a primit următoarele decorații și distincții: „Bărbăție și credință”, „Crucea comemorativă”, „Medalia Aliaților”, „Coroana României”, în grad de ofițer, „Steaua României”, în grad de cavalier, „Amintirea Regelui Carol al II-lea”, „Casa Domnitoare”, grad de cavalier I, Insigna „Pregătirea premilitară”, clasa I, „Meritul Cultural”, clasa a II-a. A fost privat de libertate, de trei ori: decembrie 1941 - ianuarie 1942, lagărul Târgu Jiu; martie - mai 1945, lagărul Caracal; iunie 1951 - aprilie 1953, la Canal (lagărele de la Poarta Albă, Coasta Galeșului și Capul Midia).

La Roșiori de Vede, Antonian Marinescu-Nour, a fost profesor de istorie și geografie, la gimnaziul „Frații Anastasescu”, la începuturile sale, în anul școlar 1920 - 1921. Director al Gimnaziului era profesorul Gheorghe N. Ionescu, care la sfârșitul anului școlar îl notează pe profesorul Antonian Marinescu Nour cu calificativul „foarte bine”. Profesorul Ioan Stănculescu-Ghigheanu, mai târziu director al Liceului teoretic „Frații Anastasescu”, spune despre profesorul Antonian Marinescu Nour că „avea un dar deosebit de a aduna elevii în jurul său, și de a-i face să-l asculte pe nerăsuflăte”. De asemenea, vorbește despre capacitatea lui de a organiza excursii și drumeții în împrejurimile târgului Roșiori de Vede.

În arhiva Colegiului Național Anastasescu, există o condică cu diferite însemnări din anii 1919 - 1931, în care sunt consemnate două dintre drumețiile făcute de către profesorul Antonian Marinescu Nour cu elevii săi, și anume la mănăstirea Țigănia Drăgănești și pe

Limesul Transalutanus, unde găsesc și constituie o modalitate prin care profesorul insufla dragostea de patrie și de trecutul glorios al țării elevilor săi.

Pentru Roșiori de Vede, profesorul Antonian Marinescu-Nour, este o puternică personalitate care nu a rămas departe de preocupările generale ale orașenilor. Profesorul Gheorghe N. Ionescu, referitor la Antonian Marinescu-Nour, nota: „Nu-l cunoașteam în intimitatea sa, dar îl iubim fiindcă am vibrat totdeauna la ideile generale pe care le propaga în oraș, fiindcă am privit totdeauna cu respect atitudinea sa de intelectual, ce nu se închide în turul de fildeș al splendei izolării, ci dimpotrivă apleca urechea și la durerile oamenilor simpli din jurul său”.

Antonian Marinescu-Nour a debutat literar în anul 1908, la „Curierul liceului” Pitești, cu versuri, apoi a colaborat la diverse publicații. Singur sau în colaborare a redactat următoarele publicații: AURORA, revista literar-umoristică (septembrie 1910 - avea vârsta de 16 ani), a publicat sub pseudonimul Luigi Vampa, apărută în comuna Balaci - Teleorman; ZORI DE ZI, revista literar-polemică, 1912, comuna Balaci; 13 sau GLASUL CELOR CARE SUNT PUȚINI, revista de polemică, cu pseudonimul Sargandor, București, 1913; DOINA, revista literară în colaborare cu Radu Dragnea, București, 1913; VIFORUL, revistă literară, Alexandria, 1919; SATĂRUL, revistă polemică, Roșiori de Vede, 1921-1923.

Menționăm că profesorul Antonian Marinescu-Nour a colaborat la 22 publicații, din care notificăm câteva: *Viața nouă* 1916-1919; *Revista noastră*, 1913-1915; *Fluierașul*, 1914; *Libertatea economică, politică, culturală*, 1939-1940; *Ramuri*, 1913-1923; *Lucafărul*, 1916; *Tribuna*, 1915; *Ecoul Teleormanului*, 1927; *Almanahul Județului Teleorman*, 1923 și altele.

Profesorul Antonian Marinescu-Nour a publicat 23 de volume, dar au rămas și în manuscris, în posesia fiului său Arcadiu Marinescu-Nour (profesor de limba română în București) un număr de 8 volume. Din volumele publicate amintim: *Familia Bălăcenilor*, Vălenii de Munte, 1920; *Un revoluționar din 1848*, București, 1928. *La moartea unui zeu* (poema în versuri), București, 1924; *Privire asupra organizării sociale a românilor*, Pitești, 1925; *Istoria orașului Alexandria*, Turnu Măgurele, 1927; *Cultul lui Zamolxix*, București, 1941; *După noi, potopul* (roman), București, 1937; *Credințe, rituri și superstiții geto-dace*, București, 1941.

Profesorul Antonian Marinescu-Nour este o personalitate ce s-a manifestat major prin tot ceea ce a făcut, motiv pentru care nu poate fi uitat. El se înscrie, alături de alte personalități roșiorene în galeria profesorilor Colegiului Național Anastasescu, dar și a scriitorilor roșioreni, și nu trebuie uitat.

Argentin Șt. PORUMBEANU
UZPR

1 Octombrie, Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice 50 de ani de căsătorie, 100 de ani de viață Motiv de bucurie și de sărbătoare

- continuare din pag. 1 -

părinți să officieze o slujbă de TeDeum, în semn de mulțumire față de Bunul Dumnezeu, că i-a ținut pe aceștia atâția ani împreună, cu bune și cu rele, alături de copii și nepoți. Părintele consilier, Eugen Cătălin Păunescu, în stilul său

caracteristic, a ținut să le reamintească celor prezenți, că tot ce au cerut preoții în timpul slujbei de cununie religioasă, Bunul Dumnezeu le-a oferit: sănătate, răbdare, ani lungi de bună viețuire, copii sănătoși și nepoți.

Cuplurile care au împlinit 50 de ani de căsătorie și doamna Steluța Birtan la cei 100 de ani de viață împliniți în luna martie a acestui an, au primit din partea administrației publice locale, diplome de onoare și premii în bani, flori și torturi aniversare, iar din partea Protoieriei Roșiori de Vede câte o carte de rugăciuni, (cu sugestia părintelui Cătălin Păunescu să o murdărească, adică să o folosească), alături de un pahar de șampanie și de o tratație dulce.

LA MULȚI ANI !

Vă mulțumim că ne învățați, prin puterea exemplului, ce înseamnă adevărata iubire, toleranța, răbdarea, familia!

„Să nu uiți, Darie!”

- continuare din pag. 1 -

Cu acest prilej, Consiliul Local și Primăria Municipiului Roșiori de Vede, Direcția pentru Cultură, Educație și Sport, prin Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu”, Primăria Comunei Salcia, Școala Gimnazială Salcia au organizat în curtea Casei Memoriale „Zaharia Stancu”, joi, 5 octombrie 2023, manifestarea: „Să nu uiți, Darie...!”

Au vorbit despre istoricul locurilor dna. Valentina Andrei, despre viața scriitorului Zaharia Stancu, dl. Ion Bunescu, iar despre distincțiile primite pentru aportul deșus în domeniul cultural, dna. muzeograf Veronica Cojocaru. Au recitat poezii din lirica scriitorului evocat, poeta Florina Carvac, elevi ai Școlii Gimnaziale Salcia, îndrumați de doamnele prof. Adina Urse, Nela Dobrică și Rodica Mircea - care a și recitat din lirica zahariană, dar și din creația proprie.

În cadrul evenimentului a fost prezentat volumul „Poetice”, autor Mariana Dobrică, despre care au vorbit autoarea și publicistul Ion Scarlat.

Sub un cer albastru de toamnă, acordurile de chitară ale solistului de muzică folk, Silviu Arsu, au întregit imaginea unei zile memorabile în care cei prezenți au arătat că știu să ducă mai departe tradiția de cinstire a oamenilor și locurilor unui sat despre care Zaharia Stancu scria: „în casa părintească și pe ulițele satului Salcia, am învățat

să vorbesc, să merg și să muncesc... Am făcut cunoștință cu lucrurile de pe pământ și din cer, cu ființele apelor, ale câmpiilor și ale pădurilor... Am aflat ce este omul”.

La eveniment au participat dl. viceprimar Iulian Olteanu, consilierul local, Ionel Olmazu, cadre didactice, fii ai satului, printre care Mitică Dinu, ale cărui versuri au atras un ropot de aplauze, și totul s-a încheiat cu o depunere de flori la bustul scriitorului.

Pădurea și Teleormanul

Asociația „Radu Grămăticul” împreună cu Ocolul Silvic Roșiori de Vede au organizat în Sala Trapeză a Bisericii Sf. Mare Mucenic Dimitrie cel Nou – Izvorătorul de Mir din Comuna Drăgănești de Vede, joi, 5 octombrie 2023, simpozionul „Pădurea și Teleormanul”.

Au vorbit despre locul și importanța pădurii în viața omului și a comunităților locale, dl. ing. Ionel Ignat, șeful Ocolului Silvic Roșiori de Vede, despre Rezervațiile Naturale „Pădurea Pojorățele” și „Pădurea Troianul”, dl. ing. Mircea Toma.

Evenimentul a debutat în pădurea din Drăgănești de Vede, cu dezvelirea unei plăcuțe informative, potrivit căreia, cel mai în vârstă copac din zonă (un stejar de 250 de ani) a primit numele de „Stejarul Haiducului”.

Evenimentul a fost coordonat de dl. Valentin Becheru, președintele Asociației „Radu Grămăticul” și s-a bucurat de prezența unui public numeros, format din reprezentanți ai administrației publice locale Drăgănești de Vede, ai administrației publice locale din Roșiori de Vede, ai instituțiilor de cultură și învățământ din Roșiori de Vede.

Text și foto: Florina Carvac

(Urmare din pag. 1)

În data de 4 octombrie, a continuat vizita de informare a reprezentanților celor 24 de centre ED România la sediul Parlamentului European din Strasbourg, eveniment organizat de **Reprezentanța Comisiei Europene în România**.

De la ora 10:30, a avut loc seminarul „Disinformation vs. Democracy”, susținut de **Chris Coakley**, EP spokesperson's Unit (Unitatea Purtătorului de cuvânt al PE), un workshop extrem de interactiv, în care am vorbit despre „Mis-Information, Dis-Information și Mal-Information”, despre opinia publică și despre ce face UE pentru cetățenii săi. Totodată, au fost

prezentate exemple de dezinformări pentru care cursanții au găsit soluții concrete de combatere a acestora.

Ziua de 4 octombrie a continuat cu vizita comunicatorilor ED România în zona serviciilor și facilităților audiovizuale și multimedia, pe care Parlamentul European le pune la dispoziția jurnaliștilor (studiouri de emisie adaptabile, mese rotunde multimedia, studiouri radio, pupitre de emisie și multimedia și echipe de filmare).

Pe finalul zilei, am descoperit capitala Alsaciei și a regiunii Grand Est din Franța, printr-o plimbare cu vaporasul pe afluentul fluviului Rin, care traversează orașul Strasbourg, respectiv afluentul Ill.

De la sediul Parlamentului European, echipa EUROPE DIRECT Teleorman vă salută și vă îndeamnă să rămâneți informați!

• **ED Teleorman a participat la Zilele #Erasmus organizate de Școala Gimnazială „Zaharia Stancu” din Roșiori de Vede**

Programul Erasmus+ este una dintre cele mai vizibile povești de succes ale Uniunii Europene. El se bazează pe realizările celor peste 30 de ani de programe europene în domeniile educației, formării, tineretului și sportului, iar parteneriatele create în cadrul său au atât o dimensiune intraeuropeană, cât și una internațională.

Aflat la cea de-a VII-a ediție, **Zilele #Erasmus** reprezintă un eveniment de promovare și diseminare a experiențelor Erasmus, sărbătorind mobilitatea europeană și evidențiind diversitatea culturală a Europei, precum și numeroase oportunități de învățare pe care le oferă.

În acest context, în perioada 9-14 octombrie, la Școala Gimnazială „Zaharia Stancu” Roșiori de Vede, au loc numeroase expoziții, seri de film tematic, prezentarea unor testimoniale ale

partenerilor Erasmus+ ai acestei instituții școlare, ale elevilor școlii, toate evenimentele derulându-se sub umbrela #ErasmusDays.

ErasmusDays 2023 comunică marca Erasmus+ și pune în valoare două evenimente majore care marchează acest an, respectiv: **celebrarea a 36 de ani de existență a programului Erasmus+**, dar și **Anul European al Competențelor**.

Răspunzând invitației de a participa la sărbătoarea ERASMUS+ desfășurată în cadrul prestigioasei instituții de învățământ roșiorene, echipa restrânsă a centrului ED Teleorman, alcătuită de consilierul de comunicare **Aurelia Bărbuț** și voluntarul **Tedy Stîngă**, a susținut, în data de 12 octombrie, o comunicare având ca temă

centrală programul ERASMUS+, dar și celebrarea Anului European al Competențelor. Parteneri de dialog ne-au fost **elevii clasei a VII-a B**, dar și coordonatorul evenimentului, **prof. Gina Stăvărache**, directorul Școlii Gimnaziale „Zaharia Stancu”, și **prof. Claudia Tîrnicănu**. Totodată, centrul de informare europeană, găzduit de Biblioteca Municipală „Gala Galaction” Roșiori de Vede, a organizat și un stand cu publicații editate de către **Oficiul pentru Publicații al**

Uniunii Europene, materiale care au fost oferite tuturor participanților.

În contextul **Anului European al Competențelor**, este esențial să recunoaștem importanța **Zilelor #Erasmus**, fiind o oportunitate ideală pentru participanți de a îmbrățișa valorile europene de toleranță, respect și diversitate.

• **Programul ERASMUS+ schimbă vieți și deschide minți și în județul Teleorman!**

Echipa EUROPE DIRECT Teleorman, în formula completă: **Marinela Rușanu** – manager și **Aurelia Bărbuț** – consilier comunicare, a participat sâmbătă, 14 octombrie, la Videle, la celebrarea programului emblematic al Uniunii Europene care sprijină educația, formarea profesională, tineretul și sportul și anume: ERASMUS+!

Evenimentul „ERASMUS, oportunitate de dezvoltare personală, profesională și comunitară” a fost organizat la Casa de Cultură a orașului Videle, de către **Școala Gimnazială Nr. 2 Videle**, în calitate de beneficiar al programelor Erasmus, în colaborare cu **Inspectoratul Școlar Județean Teleorman, Casa Corpului Didactic**

Teleorman, Consiliul Județean al Elevilor Teleorman, ambadori ai programului Erasmus+ în România și în parteneriat cu Primăria Orașului Videle și EUROPE DIRECT Teleorman.

Despre educație, oportunități, mobilitate, diversitate, proiecte de succes, experiențe de învățare care schimbă vieți, prietenie, toleranță, respect, competențe, relații interumane - într-un cuvânt „ERASMUS+” au vorbit: **prof. Monica Marinela Iorga** - directorul Școlii Gimnaziale Nr. 2 Videle și, totodată, ambador al programului ERASMUS+;

prof. Luminița Flori Vilae – inspector școlar general adjunct; **bibliotecar Marinela Rușanu** – manager ED Teleorman; **Bianca Maria Ivan** – președinte interimar al Consiliului Județean al Elevilor Teleorman și **Briana Ioana Nicol Clantau** – eleve ambasador ale programului ERASMUS+; **foști și actuali elevi ai școlii gazde**, dar și mulți dintre **profesorii Școlii Gimnaziale nr. 2 Videle** care au implementat proiecte finanțate prin programul ERASMUS, transformând această instituție școlară teleormăneană într-una dintre cele mai frumoase și mai performante școli.

Și pentru că nu puteam merge cu mâinile goale la Videle, am adus cu noi multe publicații editate de către **Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene**, materiale care au captat atenția tuturor celor prezenți, fie că vorbim de elevi, cadre didactice, părinți sau simpli participanți.

Cu siguranță, în Teleorman, programul ERASMUS+ schimbă vieți și deschide multe minți! Felicitări tuturor pentru curaj, dăruire și implicare!

• **Conferința Națională a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România**

În perioada 18-20 octombrie 2023, a avut loc **BiblioPUBLICA**, Conferința Națională a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România, cu tema: „Biblioteci pentru comunități incluzive”, eveniment organizat de Biblioteca Metropolitană București, în parteneriat cu Asociația Națională a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România (ANBPR).

Au fost trei zile pline cu provocări pentru bibliotecile publice, dar și cu soluții la întrebări despre cum ar trebui să arate o bibliotecă incluzivă, ce așteptări au utilizatorii de la o astfel de bibliotecă și, nu în ultimul rând, de ce resurse are nevoie biblioteca pentru a putea să creeze punți

de legătură între oameni, mediu, transformare digitală și comunități diverse.

Subiectele abordate în cadrul conferinței au adus în prim plan nu doar transformarea bibliotecilor în spații incluzive prin folosirea de practici digitale incluzive, incluziune socială, incluziune culturală, design de spații incluzive, ci și bibliotecile ca spații de sprijin pentru refugiați, comunitățile gazdă și minorități etnice, rolul bibliotecilor publice în educația nonformală, dialogul incluziv, astfel încât toate persoanele, indiferent de vârstă, sex, convingere religioasă, etnie, capacitate fizică sau mentală, să poată participa și implica în societate, deplin și efectiv, în condiții de egalitate cu ceilalți.

La eveniment, au participat bibliotecari din bibliotecile publice din România, dar și invitați din Bulgaria, Republica Moldova și Serbia, reprezentanți ai ED Gorj, ED Târgoviște și ED Teleorman, centre de informare europeană care promovează incluziunea pentru toți, prin organizarea de activități ce au la bază „Planul de acțiune privind integrarea și incluziunea”, elaborat de **Comisia Europeană** pentru perioada 2021-2027. Printre principalele obiective ale Uniunii Europene se numără o mai mare acceptare socială, eliminarea prejudecăților și promovarea avantajelor asociate diversității, într-o societate tot mai diversificată.

După sesiuni în plin și ateliere de lucru tematice, participanții au fost invitați și la Teatrul de comedie, Sala Radu Beligan, unde au vizionat piesa de teatru „Doi pe o bancă!”.

Lucrările conferinței nu se puteau încheia altfel decât cu o vânătoare, „*Treasure Hunt Cultural*”, la Casa Memorială „Tudor Argezi-Mărțișor”, unde cei prezenți, împărțiți în echipe,

au avut misiunea de a descoperi mai multe chipuri ale compasiunii, comunicării nonverbale și empatiei, cu scopul de a conștientiza că toate persoanele merită și trebuie tratate normal, cu demnitate și respect, așa cum ne-am dori să fim tratați fiecare dintre noi.

• **Echipa ED Teleorman a vizitat Liceul Teoretic „Marin Preda” din Turnu Măgurele**

EUROPE DIRECT Teleorman a organizat marți, 24 octombrie, o nouă „*Lecție de informare europeană*”, de data aceasta la o instituție de învățământ din Turnu Măgurele și anume la **Liceul Teoretic „Marin Preda”**. În liceul care poartă numele „Celui mai iubit dintre pământeni”, ne-am bucurat să-i avem ca parteneri de dezbateră pe

elevii claselor a VII-a, a IX-a și a XII-a, dar și cadrele didactice din acest lăcaș de învățământ teleormănean cu o tradiție de peste 103 ani.

Și a fost o întâlnire extrem de animată, în care am discutat despre politicile, strategiile, instituțiile și prioritățile Uniunii Europene pentru anul 2023, despre drepturi și obligații pe care le avem în calitate de cetățeni europeni, despre abilități și necesitatea pregătirii profesionale pe tot parcursul vieții într-un an dedicat competențelor, despre importanța votului și a alegerilor europarlamentare, dar și despre o Europă pregătită pentru era digitală.

Și cum în această unitate de învățământ se desfășura programul „Săptămâna verde europeană”, despre comportamentele responsabile pe care trebuie să le avem față de mediul înconjurător, despre nevoia de a conștientiza faptul că schimbările climatice sunt o problemă emergentă a omenirii, precum și de a înțelege măsurile de combatere a acestora.

De un real interes s-au bucurat publicațiile editate de către **Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene**, publicații cu care am venit la Turnu Măgurele și pe care le-am oferit tuturor participanților.

Potrivit obiceiului, am premiat cel mai activ participant și anume elevul **Andrei Cristian Mazilu**, din clasa a VII-a, de altfel unul dintre cei mai bine informați elevi cu care noi ne-am întâlnit, participant la ediția din acest an a „Euro Quiz”, competiție organizată de Reprezentanța Comisiei Europene în România. **Felicitări, Cristian!**

Întâlnirea de la Turnu Măgurele a fost posibilă datorită unor profesori extrem de implicați și dedicați profesiei și cu care am avut plăcerea să colaborăm, respectiv: **prof. Cristina Costea** – director adjunct al instituției de învățământ, **prof. Cătălina Mazilu**, **prof. Cătălina Bălașa**, **prof. Daniela Cărnuță** și **prof. Violeta Păunescu**. Mulțumim tuturor!